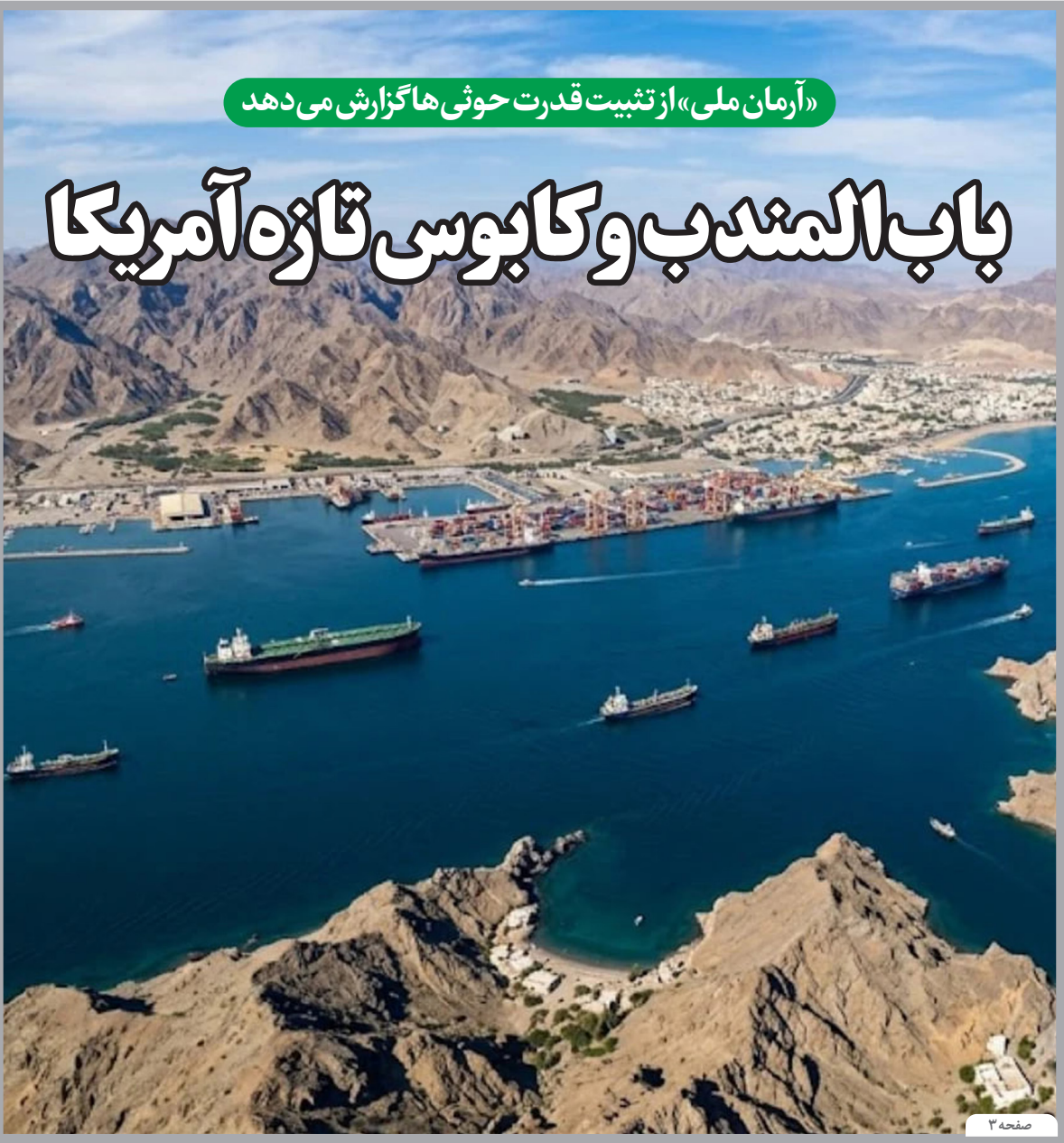

«آرمان ملی» از تثبیت قدرت حوثی ها گزارش می دهد

باب‌المندب و کابوسی تازه آمریکا

هم‌تأثیر می‌پذیرد. دلار نیز نمونه‌ای روشن از یک دارایی است که زیربنای ۱۰۰۰ متر در یکی از مناطق مرکزی تهران، ۸۰ میلیارد تومان سرمایه نیاز بود و بعد از سه سال، ارزش ملک ساخته‌شده به ۳۰۰ میلیارد تومان رسیده است؛ یعنی سرمایه اولیه ۳۰۷۵ برابر شده و بازده مرکب سالانه آن حدود ۵۵ درصد بوده است. این محاسبه حتی محافظه‌کارانه است، چون فرض شده کل سرمایه از روز نخست درگیر پروژه بوده، در حالی که هزینه ساخت معمولاً مرحله‌ای پرداخت می‌شود. در بازار دلار، رشد حتی بیشتر از این بوده است. دلار آزاد از حدود ۵۰ هزار تومان در اواسط ۱۴۰۲ به محدوده ۲۳۵ هزار تومان در شهریور ۱۴۰۳ (در زمان نگارش این مقاله) رسیده؛ یعنی رشد مرکب سالانه حدود ۶۸ درصد. البته این عدد به معنای سود قطعی همه خریداران نیست و نوسانات بازار و اختلاف قیمت خرید و فروش می‌تواند میزان سود افراد را تغییر دهد. از طرف دیگر، شاخص قیمت مصرف‌کننده از حدود ۲۰۱۰۷ در شهریور ۱۴۰۲ به حدود ۷۰۰۰ در مرداد ۱۴۰۵ رسیده؛ یعنی سطح عمومی قیمت‌ها ۲۴۷ درصد افزایش یافته و رشد مرکب سالانه آن حدود ۵۱ درصد بوده است. حداقل دستمزد ماهانه نیز از ۵۰۳ میلیون تومان در سال ۱۴۰۲ به ۷۰۱۷ میلیون در سال ۱۴۰۳، ۱۴۳ درصد افزایش یافته و رشد مرکب سالانه حدود ۴۶ درصد. در مجموع ۲۱۳ درصد افزایش، معادل رشد مرکب سالانه حدود ۴۶ درصد. حالا می‌توان از منظر مقایسه‌ای به این اعداد نگاه کرد؛ پروژه ساخت و ساز در مصداق عینی ما سالانه حدود ۵۵ درصد و دلار حدود ۶۸ درصد رشد کرده‌اند؛ تورم حدود ۵۱ درصد بوده، اما حداقل دستمزد فقط ۴۶ درصد در سال افزایش یافته است. اکنون می‌توان این سؤال را مطرح کرد که چرا دارایی‌ها و سرمایه‌های سفته‌بازانه از تورم جلوزده‌اند، اما دستمزد‌ها عقب مانده‌اند؟ وقتی سفته‌بازی می‌تواند بازدهی بالاتری از تورم داشته باشد، تولیدکننده نیز ترغیب می‌شود که به جای توسعه تولید و اشتغال، با خرید ارز یا سایر دارایی‌ها، باردرس کمتر ارزش پولش را حفظ کند. در چنین شرایطی، فرمان اقتصاد، تولیدکننده را به سمت سفته‌بازی سوق می‌دهد. کارگر امن نمی‌تواند دستمزدش را برای چند سال کنار بگذارد تا بعداً گران‌تر بفروشد؛ درآمد او باید صرف هزینه‌های جاری زندگی شود، هزینه‌هایی که با تورم افزایش یافته‌اند. در نتیجه، مسئله فقط چند درصد اختلاف نیست، چون سرمایه می‌تواند سوار موج تورم شود، اما دستمزد زیر فشار این موج سهمگین غرق می‌شود. وقتی دارایی‌ها جلوتر از تورم حرکت می‌کنند و دستمزد به پای تورم عمومی نمی‌رسد، ثروت به سمت صاحبان دارایی میل می‌کند و هر روز به قدرت دلالتان افزوده می‌شود. این همان نکته‌ای است که نزدیک به یک قرن پیش جان مینارد کینز نیز بر آن تأکید داشت: تغییر سطح قیمت‌ها وقتی اهمیت اجتماعی پیدا می‌کند که اثر آن بر همه یکسان نباشد؛ زیرا می‌تواند ثروت را از گروهی به گروه دیگر منتقل کند. پس بدون اینکه الزاماً پول مستقیماً از جیب کارگر به جیب صاحب دارایی برود، نسبت ثروت و قدرت خرید این دو گروه تغییر می‌کند؛ صاحب دارایی ثروتمندتر می‌شود و حقوق بگیر نسبت به او فقیرتر. به زبان خیلی ساده می‌توان گفت: تورم، دال‌ها را برنده و بقیه را بازنده می‌کند.

دلالی و تورم؛ رفقای قدیمی

ادامه یادداشت / دو نمونه مناسب برای بررسی در این یادداشت عبارتند از: ساخت و ساز و دلار. ساخت و ساز فعالیت تولیدی است، اما ارزش سرمایه در آن، علاوه بر سود بخش تولید، از افزایش قیمت دارایی‌ها هم تأثیر می‌پذیرد. دلار نیز نمونه‌ای روشنی از یک دارایی است که خرید آن برای حفظ ارزش پول، به شکلی از سفته‌بازی تبدیل شده است. در اواسط سال ۱۴۰۲، برای خرید زمین و ساخت یک آپارتمان مسکونی با مجموع زیربنای ۱۰۰۰ متر در یکی از مناطق مرکزی تهران، ۸۰ میلیارد تومان سرمایه نیاز بود و بعد از سه سال، ارزش ملک ساخته‌شده به ۳۰۰ میلیارد تومان رسیده است؛ یعنی سرمایه اولیه ۳۰۷۵ برابر شده و بازده مرکب سالانه آن حدود ۵۵ درصد بوده است. این محاسبه حتی محافظه‌کارانه است، چون فرض شده کل سرمایه از روز نخست درگیر پروژه بوده، در حالی که هزینه ساخت معمولاً مرحله‌ای پرداخت می‌شود. در بازار دلار، رشد حتی بیشتر از این بوده است. دلار آزاد از حدود ۵۰ هزار تومان در اواسط ۱۴۰۲ به محدوده ۲۳۵ هزار تومان در شهریور ۱۴۰۳ (در زمان نگارش این مقاله) رسیده؛ یعنی رشد مرکب سالانه حدود ۶۸ درصد. البته این عدد به معنای سود قطعی همه خریداران نیست و نوسانات بازار و اختلاف قیمت خرید و فروش می‌تواند میزان سود افراد را تغییر دهد. از طرف دیگر، شاخص قیمت مصرف‌کننده از حدود ۲۰۱۰۷ در شهریور ۱۴۰۲ به حدود ۷۰۰۰ در مرداد ۱۴۰۵ رسیده؛ یعنی سطح عمومی قیمت‌ها ۲۴۷ درصد افزایش یافته و رشد مرکب سالانه آن حدود ۵۱ درصد بوده است. حداقل دستمزد ماهانه نیز از ۵۰۳ میلیون تومان در سال ۱۴۰۲ به ۷۰۱۷ میلیون در سال ۱۴۰۳، ۱۴۳ درصد افزایش یافته و رشد مرکب سالانه حدود ۴۶ درصد. در مجموع ۲۱۳ درصد افزایش، معادل رشد مرکب سالانه حدود ۴۶ درصد. حالا می‌توان از منظر مقایسه‌ای به این اعداد نگاه کرد؛ پروژه ساخت و ساز در مصداق عینی ما سالانه حدود ۵۵ درصد و دلار حدود ۶۸ درصد رشد کرده‌اند؛ تورم حدود ۵۱ درصد بوده، اما حداقل دستمزد فقط ۴۶ درصد در سال افزایش یافته است. اکنون می‌توان این سؤال را مطرح کرد که چرا دارایی‌ها و سرمایه‌های سفته‌بازانه از تورم جلوزده‌اند، اما دستمزد‌ها عقب مانده‌اند؟ وقتی سفته‌بازی می‌تواند بازدهی بالاتری از تورم داشته باشد، تولیدکننده نیز ترغیب می‌شود که به جای توسعه تولید و اشتغال، با خرید ارز یا سایر دارایی‌ها، باردرس کمتر ارزش پولش را حفظ کند. در چنین شرایطی، فرمان اقتصاد، تولیدکننده را به سمت سفته‌بازی سوق می‌دهد. کارگر امن نمی‌تواند دستمزدش را برای چند سال کنار بگذارد تا بعداً گران‌تر بفروشد؛ درآمد او باید صرف هزینه‌های جاری زندگی شود، هزینه‌هایی که با تورم افزایش یافته‌اند. در نتیجه، مسئله فقط چند درصد اختلاف نیست، چون سرمایه می‌تواند سوار موج تورم شود، اما دستمزد زیر فشار این موج سهمگین غرق می‌شود. وقتی دارایی‌ها جلوتر از تورم حرکت می‌کنند و دستمزد به پای تورم عمومی نمی‌رسد، ثروت به سمت صاحبان دارایی میل می‌کند و هر روز به قدرت دلالتان افزوده می‌شود. این همان نکته‌ای است که نزدیک به یک قرن پیش جان مینارد کینز نیز بر آن تأکید داشت: تغییر سطح قیمت‌ها وقتی اهمیت اجتماعی پیدا می‌کند که اثر آن بر همه یکسان نباشد؛ زیرا می‌تواند ثروت را از گروهی به گروه دیگر منتقل کند. پس بدون اینکه الزاماً پول مستقیماً از جیب کارگر به جیب صاحب دارایی برود، نسبت ثروت و قدرت خرید این دو گروه تغییر می‌کند؛ صاحب دارایی ثروتمندتر می‌شود و حقوق بگیر نسبت به او فقیرتر. به زبان خیلی ساده می‌توان گفت: تورم، دال‌ها را برنده و بقیه را بازنده می‌کند.

مسعود پزشکیان:

باولیعهد ابوظبى توافق کردیم گذشته را کنار بگذاریم

آرمان ملی: رئیس‌جمهور در هجدهمین نشست سران بریکس پلاس با موضوع «تاب‌آوری، همکاری و پایداری: شکل‌دهی آینده برای رشد فراگیر جهانی»، اظهار داشت: هیچ‌کشوری به تنهایی قادر به ...

همین صفحه

«آرمان ملی» از نشست عمان گزارش می دهد

چاره جویی منطقه‌ای

صفحه ۲

«آرمان ملی» پشت پرده حملات به مسئولان را بررسی می‌کند

تندروها علیه وحدت ملی

صفحه ۳

«آرمان ملی» از پیشنهادات تجاری اقتصادی ایران در بریکس هندوستان گزارش می دهد

پایه‌های لرزان دلار در بریکس

صفحه ۴

سخن روز

دولت برای ترمیم دستمزدها اقدام کند

نماینده چناران، طبقه‌شاندیز و گلپایه در مجلس

صفحه ۲

یادداشت

دلالی و تورم؛ رفقای قدیمی

امیدعلی بابایی

فعال رسانه

در اقتصادی تورم‌زده، یک سؤال ساده می‌تواند تصویر روشنی از برندگان و بازندگان ارائه کند؛ طی یک باز زمانی، سرمایه در چه مسیرهایی همای تورم حرکت کرده و جامانگان چه کسانی هستند؟ برای بررسی این موضوع می‌توان بازه سه‌ساله منتهی به اکنون را در نظر گرفت ...

ادامه در همین صفحه

مسعود پزشکیان:

باولیعهد ابوظبى توافق کردیم گذشته را کنار بگذاریم

خاطر نشان کرد: با رؤسای جمهوری روسیه و چین نیز گفت‌وگوهایی داشتیم که بیشتر به صورت کوتاه و در حاشیه برنامه‌ها انجام شد، زیرا پیش از این دیدارها، مذاکرات و گفت‌وگوهای مفصلی با طی دهه‌ها برای توسعه کشور ساخته شده بود، آسپید دیده است. این وقایع یادآور مسئولیت سنگین جامعه بین‌المللی در قبال حمایت از غیرنظامیان و جلوگیری از عادی‌سازی حمله به اهداف غیرنظامی است. رئیس‌جمهور عنوان کرد: مردم غزه و لبنان نیز همچنان دیپلمات‌های جنایات و نسل‌کشی روبه‌رو هستند. نمی‌توان از حقوق بین‌الملل سخن گفت اگر پاسخ موثر بین‌المللی به تجاوز نظامی، کشتار انسان‌ها و نابودی زندگی آنها داده نشود. از این رو، بریکس باید در دفاع از حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و ممنوعیت توسل به زور نیز نقش مؤثرتری ایفا کند. پزشکیان اظهار کرد: دومین رکن «همکاری» است. هیچ‌کشوری به تنهایی قادر به حل چالش‌های امروز جهان نیست. بریکس باید ظرفیت‌های پراکنده کشورهای جنوب جهانی را به ظرفیت مشترک تبدیل کند. در این میان، موقعیت ژئوپلیتیکی و ظرفیت انرژی و ترانزیتی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند در توسعه مسیرهای تجاری و انرژی میان اعضا نقشی مؤثر ایفا کند. رکن سوم، «پایداری» است. توسعه‌ای که نابرابری را افزایش دهد یا هزینه‌های امروز را بر دوش نسل‌های آینده بگذارد، پایدار نخواهد بود. نباید فراموش کنیم که جنگ یکی از عوامل جدی تخریب محیط زیست است. تجربه اخیر ایران نشان داد که آسیب به زیرساخت‌های انرژی و صنعتی، پیامدهایی فراتر از خسارت اقتصادی دارد و منابع طبیعی منطقه را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

دیدارهای درحاشیه

رئیس‌جمهور با اشاره به دیگر رایزنی‌های انجام‌شده در حاشیه اجلاس گفت: افزون بر جلسات رسمی، با اکثر سران کشورهای حاضر به صورت کوتاه گفت‌وگو کردیم و در کنار این رایزنی‌ها، جلسه اختصاصی و خوبی نیز با نخست‌وزیر مالزی داشتیم که در جریان آن، موضوعات مورد علاقه دو کشور مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. پزشکیان با اشاره به گفت‌وگوهای انجام‌شده در نشست‌های عمومی اجلاس

رئیس‌جمهور در هجدهمین نشست سران بریکس پلاس با موضوع «تاب‌آوری، همکاری و پایداری: شکل‌دهی آینده برای رشد فراگیر جهانی»، اظهار داشت: هیچ‌کشوری به تنهایی قادر به ...

همین صفحه

